

האם מוכנה גולדה לקבלו?

הידהורי גולדה מול הקבר הפתוח, על הריהוטים. זה עתה גמרה להספיד את שפירא, אדריכל ממשלת הליכוד שבראשה היא עומדת. על מה היררה? על סופה של תקופה? על התחלת תקופה חדשה, במחיצת רפאל?

הוא הצליח להשתלט כליל על מנגנון הי-מפלגה, הקים סביבו חבר-נאמנים שגיבש רוב של 53% במסודות המפלגה.

★ ★ ★
ברחוק ניכר אחריו רץ חיכודי ישראל שלמה בן-מאיר, שגיבש את אלה ש-סירבו להצטרף לגוש רפאל והחזיק ידיו מיעוט של 47%. בתוך מיעוט זה נכללו גם צעירי המפלגה ובחורי הקיבוץ הדתי. האיש השלישי במירוץ הוא סגן שר החינוך מיכאל חזני, אשר גם הוא מ'שתי

בהן, ולא נמצא להן יורש. בתוך המפד"ל פרצה מלחמת הירושה עוד לפני כמה חודשים. כי שפירא לא מת בבת אחת. לפני מספר חודשים, אחרי שמנהיג המפד"ל לקה בהתקף-לב ראשון, חשו עסקני המפלגה כי משהו נשבר בתוך ליבו של המנהיג החזק. למרות שרופאים התירו לו לחזור בהדרגה לעבודה, סירב שפירא לגלות עניין בנעשה בתוך המפד"ל. הוא חזר לאיטו לשיבות הממשלה, אך כאשר באו אליו עסקני המפלגה ודיברו

המבול!

אל גוש המיעוט. לכאורה אין עוד מניעה שהרוב יבחר ביצחק רפאל כממלא מקומו של חיים משה שפירא בממשלה. עוד קודם לכן בחר רוב זה של 53% את רפאל לתפקיד יו"ר הנהלת המפלגה. אבל רפאל נחשב מאז ומעולם בין עסקני המפד"ל כבעל מול בישי. לא פעם הגיע עד לצמרת, אפילו בחיי שפירא, אך תמיד פיטפס. גם עתה פעל כנראה מולו הברז של רפאל. לפני כשלו-שה חודשים הסתבך במשפט-ההיבה נגד ה-עיתונאית סילבי קשת. המשפט נסתיים ב-

עימו על הנעשה בחדרי הקסטל בתל-אביב, מצאו את חיים משה שפירא אטום כליל. הוא לא האזין, לא הגיב. הוא שתק עד שיצאו מחדרו. רק פעם אחת, כאשר ביקר אצלו אדם שעבד במחיצתו כמה שנים ואשר שפירא רחש לו אימון רב, פרץ השר בבכי כשאיש שיחו רמו על המצב במפלגה. שפירא בכה, נאחז אבל גם הפעם לא דיבר. עתה, אומרים במפד"ל, כי השר חש ש-הוא מתקרב לקצה פתיל חייו. רק אז הבי-חין כי למעשה לא דאג להכין לעצמו יו-

האועמד לירושה

על רקע קיר-אבנים של הריהוטים, נראה ח"כ יצחק רפאל עוקב אחרי הסמנת הגופה בקבר. על מה חשב ברגע זה? על דרכו הארוכה בצילו של משה שפירא — ועל הקטע האחרון והמכריע שנתר לו עוד לרוץ עד לצמרת מפלגתו? או שמא, כי עפר אתה יאל עפר תשוב?

כתבה זו חושפת לראשונה את האמת על הנעשה מאחורי קלעי המפד"ל

פשרה פושרת, שהשאירה את רוב טעוני תיה של קשת נגד רפאל בלתי מוכחשות. המשפט והפשרה יצרו תסיסה נגד רפי-אל הן במפד"ל והן בציבור הכללי. קבר-צה של אנשי-מדע דתיים פירסמה כרוז המזהיר מפני מינוי רפאל כשר. חוגים משפטיים העלו גם את הטענה, כי על יסוד הפרטים שנתגלו במשפט יש מקום לפתוח מחדש בחקירת פרשת השוחר ה-

רש מתאים. הוא ראה, כי כל אלה שהוא הצליח להרחיק בשיטתיות מכיסא ה-הנהגה עשויים להגיע לכיסא זה ברגע שהוא ירד ממנו. ידוכוכו של שפירא לא נעלם מעסקני המפד"ל. מלחמת-הירושה היתה איפוא בלתי-נמנעת. ובעוד השר מחלים מהתקף-לב אחד ונופל קורבן לשני, החלו העסקנים ב-מירוץ הגדול. ראשון במירוץ הגיע ח"כ יצחק רפאל.

היה חולש על רכוש פרטי רב. מעטים ידעו, כי הגבר היפה והמסופח, שלא החסיר ביקור שבועי בטלויזיוני ל-טיפול בציפורניו ובשפתו, נושא עימו טר-גויה אישית. בביתו חי בנו הבכור יהודה, שלקה בילדותו בשיטוק-ילדים והפך להיות נכה צמוד לכסא גלגלים. דוקא העובדה שיהודה זומה בחיצוניותו להפליא לאביו, והינו בעל כשרונות בלתי-רגילים, שלמרות נכותו זכה בכמה יוזארים אקדמיים ונחשב למשפטן מזהיר, קיננה כפצע שותת בליבו של השר בעל ההופעה הגאה. רבים ייחסו את קשיחותו לעובדה כאובה זו.

★ ★ ★
כאשר נדרם השבוע, חיים משה שפירא במיטתו בבית-החולים תל-השומר, ו-שקע בשינה שממנה לא קם עוד, הוברר כי השאיר אחריו תוהו ובוהו בכל אשר שלט. עם הליכתו של השליט, בגיל 68, נחשפו בבת אחת כל העמדות שהחזיק

השרים לקריית האוניברסיטה הדתית ברמת-גן, מתערב באוסן פעיל במינויים של פרוי-ספורים, מרצים ואפילו שרתים. הוא היה איש ללא רגשות מעט מאד היה מבלה בחוג משפחתו, ביכר לשהות בחזרים שכורים של בתרמלון. גם שם ישב על פי רוב בכדידות, רחוק מחברים. הוא לא הירבה לקרוא ספרים ולא הת-עניין בשום שטח רוחני. אבל מרוח עבד בקדחתנות. הוא תיכנן עניינים עד לפרט האחרון. הוא ידע כיצד לשמור על זכויות ועל זכויות, אך מעולם לא ניצל את ה-עסקנות להפקת טובות-הנאה אישיות. הוא הסתפק בכך שהשיג הקצבות של מיליונים בשביל המוסדות הכלכליים של המפלגה, נהנה כאשר קיבל נתחים מן העוגה האלו-מית בשביל המפלגה. די היה לו בכבוד שזכה בו בשפע הן בתוך המפלגה והן מחוצה לה, והוא נהנה יותר מן העובדה שהיה ידוע בציבור כנקי-כפיים מאשר לוא